

Fotoketting 3

STARTFOTO:

We starten een beetje in de sfeer van dit jaar, een leeg straatje in een toeristisch plaatsje.

TONNIE HUISMAN

Ik was onder de indruk van de schone straat....., dat bracht mij op het idee om deze foto te sturen; hoe het vuil in Palermo opgestapeld lag.

DAISY VAN ZOGGEL:

Op de foto van Tonnie zie ik een vervallen straat in Italië. Zo op het eerste gezicht lijkt het een achterbuurt te zijn. Het afval en de containers hebben een prominente positie in de foto gekregen met op de achtergrond de vervallen gevels. Het middelste pand lijkt tevens al aan het verzakken te zijn omdat het scheef staat. De auto's en de actieve stoplichten geven mij een gevoel van leven maar de gebouwen zien er redelijk levenloos uit. Het standpunt van de foto vind ik wel leuk gekozen omdat het vanaf het midden van de straat genomen is. Deze zonnige maar toch enigszins sobere foto uit Italië heeft mij doen besluiten een kleurrijk Hollands landschap als tegenstelling in te sturen.

MARK HOEKSTRA

Ik zie een mooi oer Hollands tafereel; ruime weilanden met grazende koeien, sommigen liggen, anderen staan, maar alle koeien hebben een vredige rust over zich en hebben geen reden tot onrust. Zo vergelijk ik onze situatie van nog geen jaar geleden met deze foto, en de situatie van nu met mijn foto; donkere wolken in een krappe ruimte, maar nog wel met een spootje licht....dat dan weer wel.

DINIE WIJGERSE

Zo Mark,

Jou foto was wel een stoere binnenkomer met die grillige takken en de mooi gevangen bliksemschichten.

Ja de natuur geeft ons soms hele verrassende effecten te zien.

Aansluitend een wat vriendelijker effect, n.l. de flonkering van prachtige ijsbloemen op de ruiten,
die met hun glanzende sterretjes lichtpuntjes willen zijn in de donkere winterdagen.

JEROEN TABBERNEE

Ik zie (en voel) de kou van de ijsbloemen van Dinie.

Ik moet gelijk denken aan een echte winter (wat is dat al weer lang geleden) waarbij de sneeuw zachtjes en netjes op de takken is geland. Van de koude nacht naar de winterwarme dag.

TON ROTHENGATTER

De foto van Jeroen, takken met sneeuw die ik open op deze nevelige donkere ochtend biedt mij de ruimte om in gedachten ver terug te gaan in de tijd.

Ik ben nog jong als in november 1962, midden in de maand zich de barre winter van 1963 aankondigt met sneeuw en strenge vorst.

Een winter die ik mij nog levendig herinner. Maar één verwarmde kamer in huis, een oude kleine boerderij, een hout/kolenkachel, die het ijs niet van de kleine raampjes af kon krijgen. De dag voor Kerstmis was het zo koud dat slechts één klein raampje open was. Bergen sneeuw. 's Ochtends een weg banen en graven/scheppen naar de weg. Strenge kou. 15 kilometers ploeteren naar de ULO in Deventer. Een warme

borstrok aan, met een krant daarvoor onder je trui. De Elfstedentocht daar kregen wij toen niet heel veel van mee, een tv kwam er pas in de zomer van 1963.

Een fotocamera had ik nog net niet, die kocht ik de zomer erop van mijn eerste vakantiebaantje als werkstudent in een psychiatrisch ziekenhuis, een Ilford.

Ik kijk weer naar buiten en denk aan een winterperiode enkele jaren geleden 's ochtends wandelend door een vennengebied. Het vroom, iets mistig een wat dromerige sfeer. Ik had het koud, mijn handen althans ondanks de goede handschoenen en overige perfecte kleding. Ook de kleding nu evenals de omstandigheden zijn een wereld van verschil met die winterperiode in 1962/63.

Ik kies deze foto uit. Ik heb veel betere winterfoto's en toch past deze foto voor mij bij dit moment.

JANNEKE WILLEMS:

Toen ik de foto van Ton zag was het eerste wat ik dacht dat ik er iets kleurrijks tegenover wilde zetten. Daarbij de zeer beperkte tijd om een foto aan te leveren.

Ik word blij van de vrolijke en kleurrijke mensen op deze foto. Genomen tijdens de kunstexpositie in het Wijchens meer.

TANJA KOOYMANS

De afbeelding van deze vrolijke, drijvende fanfare deed me gelijk denken aan ander voorwerp ,dat ik een keer in het water tegenkwam, tijdens een wandeling. Het zag er in tegenstelling tot dit kleurrijke tafereeltje eerder wat vervreemdend uit, omdat het in the middle of nowhere was, en er was in geen veld of wegen iemand te bekennen. De stalen zwembadtrap stond in schril contrast met de natuurlijke omgeving waarin hij geplaatst was, dus het was niet zozeer vrolijk, maar wel grappig vond ik.

WILLIE HOL

Op de ontvangen foto:
Waar is de plank gebleven?

Ha,ha verwerkt in het kunstwerk.

Willie

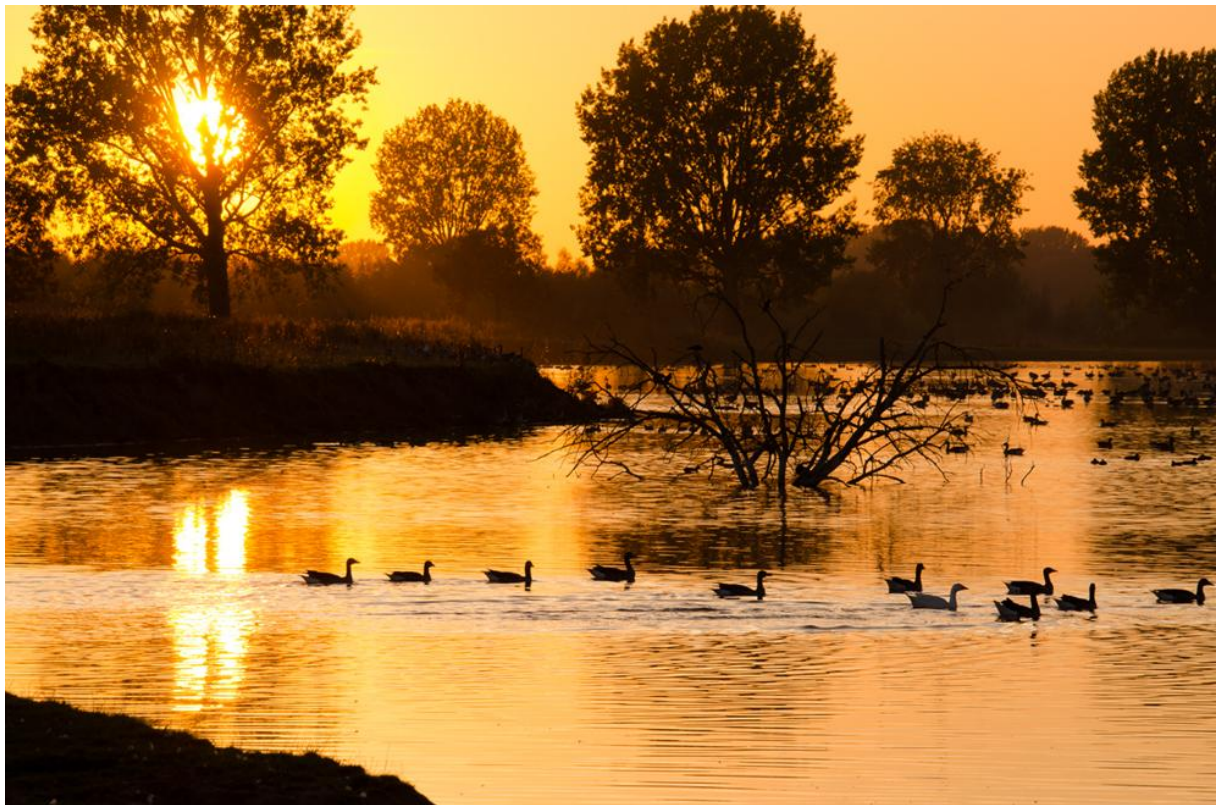
EVELIEN GROENEVELD

Wauw wat een mooie kleur, dat is wat mij greep in de vorige foto.

Die kleur deed mij denken aan een zonsondergang waar ik zo van hou.

Vandaar mijn keuze voor deze foto. De kleur geeft sfeer en daardoor goede herinneringen.

De repeterende horizontale belijning in de foto geeft rust ondanks dat er veel te zien is.

DICKY VAN GAALEN

De foto is tot stand gekomen door de zon schaduwen, kleuren en tegenlicht. De zon die altijd een foto bijzonder kan maken. Zonsondergang, zonsopkomst mooie kleuren, weinig kleuren. Het blijft prachtig inspirerend en natuurlijk mag mooie natuur niet ontbreken.

BEA HOENDERVANGER

Toen ik de foto van Dicky zag, moest ik gelijk aan mijn foto van de buitenwiel in Wamel denken.

Met deze foto heb ik in 2017 de Fotoprijs gewonnen! ☐

Leuk dat ik hem op deze manier nog eens onder de aandacht kan brengen, ook voor de nieuwe leden

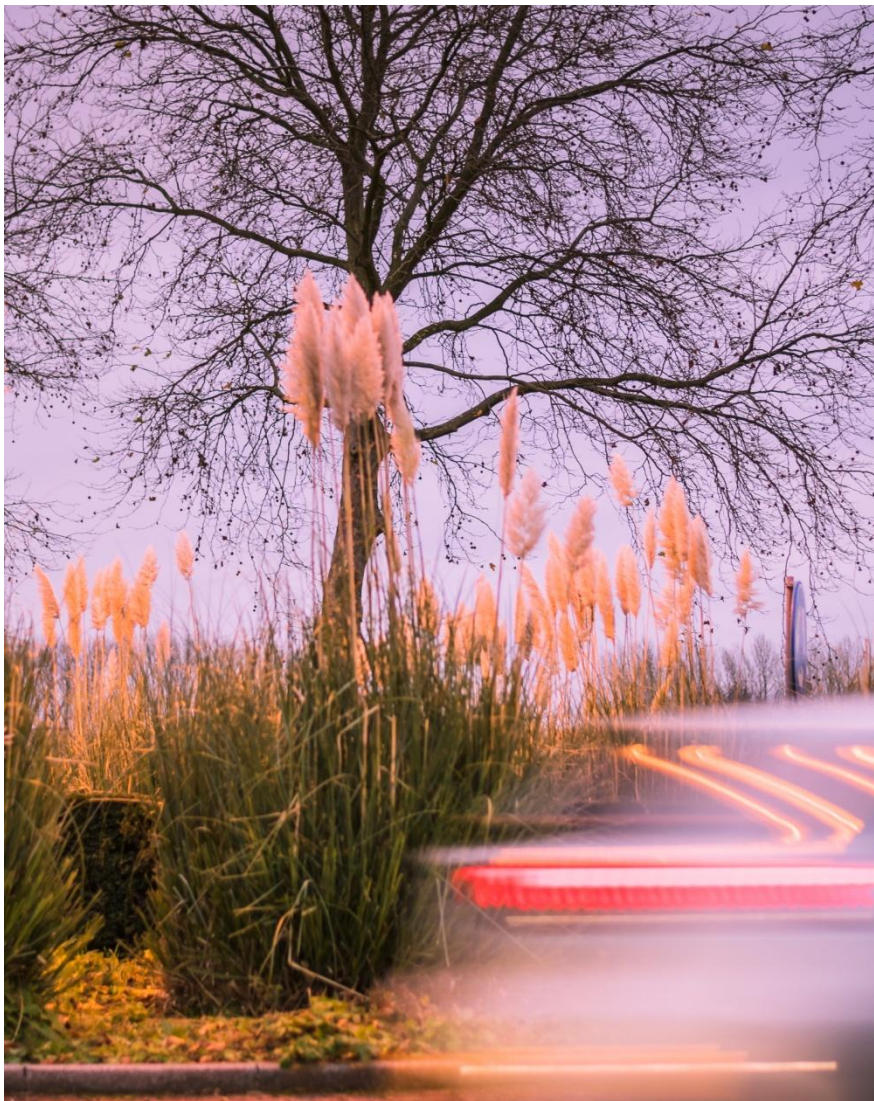

CORRIE ROEFFEN

Van een zwart wit foto naar kleur en licht in het donker met een winterse sfeer.

Ik kom daaraan omdat het de bedoeling was een foto te maken van de zonsopkomst die ochtend maar de bewolking was hardnekkig en ik moest de plannen wijzigen.

Op de terugweg zag ik dit en ben dus niet met lege handen thuis gekomen.

JEROEN VAN SCHELT

Verhaal voor mij bij de foto van Corry :

Het eerste wat opvalt is die lichtstraal, is dat een fiets, een auto ? Het maakt me nieuwsgierig naar het ontstaan van deze foto.

Wat triestige kleuren op de achtergrond, rand van een weg, wat pluimen en een boom

Maar 'spelen met licht', is voor mij het opvallendst. Daarom deze foto van mij uit het archief.

Spelen met een distel en licht van de zonsondergang.

ALFONS DAMHUIS

Op zijn foto zag ik een distel tegen de ondergaande zon. Dit geeft een mooi tegenlicht, zeker op het pluisje wat mooi voor de zon in beeld is gebracht. Het gaf me een gevoel van een lekkere nazomeravond. Een avondwandeling maken en nog even genieten van een laat warm briesje.

Hoe anders is het nu. De herfst is al (bijna) achter de rug, de eerste nachtvorst is al geweest. Het is guur, koud, nat,...

Zo'n silhouet van deze (flink gesnoeide) boom geeft wellicht ook wel de vergankelijkheid aan: bijna kaal, maar de kleine takjes en de paar eigenwijze blaadjes geven nog hoop en zijn de voorboden van nieuw leven. Kan niet wachten op de lente ... J

HELMA KNORREN

Het is winter, buiten is het grijs en nat,
ik zie een kale boom die verloor al zijn blad.
De gesnoeide takken maken me een beetje bang,
maar gelukkig zitten er nog wat uitlopers an.
Deze scheuten zorgen voor een nieuwe bloei,
zodat de boom in het voorjaar weer groeien kan.

Ik hou niet van de winter maar wel van een volle maan,
waarbij mijn gedachten naar mooie herinneringen gaan.
De maan is zo magisch, een mooie ronde bal,
omgeven door de duisternis in een heel groot heelal.
Soms ga ik 's avonds naar buiten met mijn toestel in de hand,
dan fotografeer ik graag de maan, een model heel charmant.

JOHAN POSTMA

Volle maan is inspiratiebron voor allerlei zaken en gedachten van romantiek tot weerwolf en denk er wat bomen bij dan past ook Sinterklaas daarbij.

Maar nog inspirerender is de ochtend, als de zon opkomt en er langzaam aan weer kleur in het landschap komt:

De dag kan weer beginnen!

ANKIE RENTROP

Ik kreeg van Johan een prachtige natuurfoto met mist, natuur is ook een van mijn favoriete onderwerpen, de foto die ik toevoeg aan de ketting is ook een natuurfoto, gemaakt op de uiterwaarden in Dreumel door een plaatje stukgeslagen plexiglas {je moet iets doen voor een leuke foto} Ik hoop dat we in het nieuwe jaar weer met zijn allen lekker creatief aan de slag gaan met fotograferen.

Groetjes Ankie

